

<http://www.arianafghanistan.com>

۲۰۱۹/۱۱/۲۳

م. اسحاق نگارگر

سیاستمداران تاجر یا تاجران سیاستمدار

حزب کارگر برتانیه برای انتخابات دوازدهم دسمبر برنامه انتخاباتی یا مانیفست خود را اعلام و در آن وعده کرد که به ارزش های تاریخی خویش برگردد و برخی از تصدی های انحصاری را ملی نماید و به ملکیت عامه برگرداند. در سال های اخیر جوانان در کشورهای مختلف جهان علاقه خود را به انتخابات از دست داده اند و آنرا دربست به پیران سالخورده و گذاشته اند تا موضوعی داشته باشند که چند روز آنان را از بیکاری های خسته کننده شان برهاند. راستی چرا جوانان شور و شوق خود را از دست داده اند و دیگر برای شان تفاوت نمی کند که چه کس و برای چه مدت بر مسند قدرت می نشیند؟

مردم به طور عام و جوانان به طور خاص اعتماد و وفاداری را از سیاستمداران باز گرفته اند. حتی در دموکراسی های کشور های در حال رشد که انتخابات و رقابت های انتخاباتی امری تازه است انتخابات هیچ گونه جذبه و کشش ندارد و به طور مثال در افغانستان که می گویند بیش از سی میلیون نفوس دارد کمتر از دو میلیون رأی دادند. چرا جوانان این همه به سیاست بیعلاقه شده اند؟ بدبختانه در جهان امروز نقش های اجتماعی افراد سخت به هم گد خورده است. تاجران سیاستمدار شده اند و سیاستمداران هم تاجر.

در امریکای آبر قدرت مردم به تاجری رأی می دهند و او را رئیس جمهور می سازند تا سیاست های جهانی امریکا را از دید تاجر ببینند و در همه سیاست های امریکا بیلانس نفع و ضرر را بسنجند. آنانی که شغل خانوادگی شان تجارت نبوده است و راه خود را در نتیجه رویداد های خاص به سوی تجارت باز کرده اند هدف اصلی شان همان تجارت بوده است اما نوعی تجارت بی سرمایه و بنا بر این قدرت را به عنوان وسیله ای برای کسب مکنّت به کار برده اند و به رشوت خواران قهار بدل شده اند.

برای اینان نام و آبروی سیاسی به هیچ وجه مطرح نبوده است. در مالیزیا "نجیب رزاق" به میلیون ها دالر رشوه متهم می شود و لوی خارنوال اسرائیل چشم درد به دنبال "نتن یاهو" می گردد تا پای او از مسند صدارت اسرائیل بلغزد و خارنوال او را به جرم رشوه توقیف کند.

در پاکستان از "مارشال ایوب خان" گرفته تا "پرویز مشرف" همه دکتاتور ها و از "لیاقت علی خان" گرفته تا عمران خان نیازی همه صدراعظم های منتخب برای مردم وعده مبارزه با فساد و رشوتخواری داده اند ولی اینک پاکستان در منجلاب رشوه خواری افتاده است و غرق می شود.

افغانستان کشوری است که در فساد و رشوتخواری از اُستادِ خود یعنی پاکستان سخت جلو افتاده است و ملیاردها دالر کمک بین المللی در آن غارت شده است و بدبختانه بعد از این همه رشوت یک سیاستمدار تاجر هم آروغ سیری نزده است و همه مصداق آن بیت سعدی گردیده اند که:

گفت چشم تنگ دنیا دار را یا قناعت پُر کند یا خاکِ گور

و اما این دنیاداران از قماش آن دنیادار سعدی نیستند و قناعت ندارند که هیچ خاکِ گور هم کاری نمی کند زیرا که اینان به دنبال خود نسلی طفیلی و بیکاره می گذارند که انگشت برای کار حرکت نداده به جاه و جلال رسیده اند و بافتِ جامعه نیز به گونه ای است که لیاقتش را داشتند یا نه دولت ها مقام پدری را به ایشان میراث میدهند و بیچاره مردم را دعاگوی قبرگن های قدیم می سازند. هیچ گونه اصلاحات در جامعه بدون مبارزه با این سیاستمداران تاجر ممکن نیست و اما مبارزه با اینان هم در وضع موجود میسر نیست زیرا که در کشور شان مادر آن مرد را هنوز به دنیا نیاورده است که بر پرnsپ تقوی و پاکی اتکا نماید و این گونه سیاستمداران تاجر را که امروز با یکی همراه استند و فردا با دیگری از خویشتن براند و آنان را به دست عدالت بسپارد. از سوی دیگر برای تعقیب اینان همکاری بین المللی هرگز وجود ندارد و اینان می توانند سرمایه های از رشوت گرد آورده را به کشور های دیگر ببرند و در آنجا ها سرمایه گذاری و کسب اعتبار اجتماعی نمایند.

اگر جامعه جهانی دست به هم میداد و این دزدان داریی های عامه را از هر کشور که بودند به دستِ انترپول و محکمه بین المللی میداد دزد یک خانه هر جا که میرفت روی آرامش را نمی دید. عجیب است وقتی منفعت زورمندان مطرح باشد می گویند جهان به دهکده کوچک بدل شده است اما وقتی رشوتخواران کشور الف می رَوَد و سرمایه های دزدیده خود را در کشور (ب) سرمایه گذاری میکند کسی از او پُرسد که سرمایه ات را از کجا کرده ای! اینجا دیگر دهکده کوچک مطرح نیست. امروز در سیاست های جهانی پرnsپ های عقیدوی جای خود را به مصلحت های تجارتی و مؤقتی داده است و به همین دلیل جوانان از سیاست و سیاستمداران دلزده شده اند و اینک حزب کارگر برتانیه برای جلب رأی جوانان وعده اصلاحات داده است که امید است بتواند آنچه را می گوید در عمل پیاده کند. دامن سیاست باید از لکه های فرصت طلبی و بی پرnsپیی پاک گردد تا اعتماد جوانان به سیاست و سیاستمداران با پرnsپ احیاء گردد. والله اعلم بالصواب نگارگر ۲۱ نومبر ۲۰۱۹ برمنگهم

تذکر:

مطالعه کنند، میتوانند با هرگاه خوانندگان محترم متمایل باشند که سروده ها و مطالب دیگری از این نویسنده معزز را اجرای "کلیکی" بر عکس نویسنده در صفحه مقالات، به فهرست "آرشیف" شان رهنمائی شوند.